

до сре(д)нош вино ще пия,
отъ сре(д)нош — върла ракия.
Кога са, Марге, завърна
милина да разточиш,
пита в'огъня да опечеш,
да излезеш да ма посрешнеш,
отъ коня да ма поемеш.

Марга приготвила всичко, което Проданъ ѝ заръчалъ да
направи, обаче, въ чакането си до сръднощъ —

Седнала Марга на пата,
седяла и задрямала.
Продан се отъ механа провикна,
ал' Марга не го дочула . .
Излягла майка му на срещу,
а той я попитал:
„Кждя ѝ, мане, булката ?

Майка му клевети снаха си, че булката отъ снощи е
легнала и още не е станала. . .

Проданъ съ преданнитѣ понятия за съпругъ, думата
на когото е законъ, а при това „лудъ-пиянъ“, послушалъ
майка си и заклалъ булката. После се увѣрилъ, че послед-
ната е разточила милина, опекла пита“ и го чакала, но
било късно.

Следъ подобни грѣшки, въ пѣснитѣ винаги се посочва
рицарството на разкаяния — самоубийството. Тѣй направилъ и
Проданъ.

Още по-отличителна е следната. Младоженеца изповѣдва
млади грѣхове и предупреждава булката си, да се пази презъ
време на лудата му пияница :

Михал на Станка думаше :
„Станке ле, моя прѣвнино,
ша ти са мола, Станке ле,
кога ма видиш луд-пиян —
на среща ми не излизай,
дума не ми продумвай,
в'очитѣ не ма поглеждай,
че луда мий пиянцата :
някой пжтъ ша са упия,
ша удара, ша та убия, —
като бях, Станке, младо — зелено,
юнак бѣх с'юнацитѣ,
пиянъ бѣх с'пиенитѣ, —
пихми триння и три нощи
и аз са назад завърнал.